

Derfor er mit spørgsmål sådan set, om en af de klasser, som hr. Frank Jensen så har udnævnt, er boligejerne. Hvis det er det, hvad vil kampen imod dem så bestå af? Er det nogle beskatningsformer, vi slet ikke kender til, og i hvor høj grad er det så, at boligejerne fremover skal bekæmpes som klasse?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Nej. Socialdemokratiet har i hele sin eksistens arbejdet for, at almindelige lønmodtagerfamilier skulle kunne eje deres egen bolig. Vi har skabt grundlag for et ordentligt lejemarked for ordentlige og kvalitetsbetonede udlejningsboliger i den almenyttige sektor til rimelige huslejer, men vi har til gengæld også arbejdet for, at hver eneste familie, der ønskede at eje deres egen bolig, skulle have mulighed for det. Skulle vi så nu, når vi har sloget for det igennem så mange generationer, gå til kamp for at fjerne grundlaget for, at almindelige familier kunne eje deres egen bolig? Overhovedet ikke.

Men det, som er problemet med den politik, som hr. Peter Christensens regering fører, er, at de enormt store værdistigninger, vi har på boligmarkedet, går uden om beskatning. Til gengæld skal hver eneste lønmodtagerkrone, de har tjent på hårdt arbejde, beskattes, ja, i nogle tilfælde med op til 50 pct.

Se, det er uretfærdigt, og det er der, hvor Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres skateloft medfører, at den værdistigning og den prisudvikling, der er i samfundet, også afspejles i beskatningen af de værdistigninger, der er i boligen. Hverken mere eller mindre.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes jo i bund og grund, at det er noget vrøvl at »kalde« til klassekamp. En klassekamp handler jo i bund og grund om, at der er modstridende interesser i et samfund. Ordet klassekamp er superstøvet, men i bund og grund dækker det over, at der er nogle interessekonflikter.

Jeg tror sådan set ikke, at nogen i dag, selv om begrebet er støvet, kan være uenig i, at når lønmodtagere og arbejdsgivere forhandler en overenskomst, så kan de godt være lidt uenige om, hvor høj lønnen skal være, eller hvor stor pensionen skal være, eller hvor meget fritid man skal have. Så jeg synes, at når vi skal aflive den der myte om klassekamp, så smager det hele af

»Proletarer i alle lande, foren jer«. Vi kender alle sammen parolerne.

Jeg synes, at det, der er interessant i den diskussion, og det, jeg gerne vil spørge hr. Frank Jensen om, er, om der kommer til at være en ny linje i Socialdemokratiet, om det at kalde til klassekamp dækker over, at man ønsker at mindske uligheden i samfundet, for op igennem 1990'erne så vi jo den stik modsatte tendens under en SR-regering.

Det er korrekt, at den borgerlige regering har gjort det endnu værre. Men jeg kunne godt tænke mig at høre Socialdemokraterne, om man har tænkt sig at mindske uligheden i samfundet, altså ikke bare lave en blødere model af det neoliberale, men faktisk gå i den modsatte retning og udvide velfærdssamfundet.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg er nu ikke enig i den beskrivelse, Enhedslistens ordfører giver af 1990'erne. Netop ved at der kom så mange flere i arbejde, var vi med til at fjerne en meget vigtig del af det, der er ulighedsfaktoren i vores samfund, nemlig arbejdsløshed. Det er det økonomisk, fordelingspolitiske, men det er det også i form af det at være uden for fællesskabet.

Vi lever jo heldigvis i et samfund – og det skal vi jo glæde os over, uanset hvilket parti vi kommer fra – hvor alle gerne vil være med, og hvor det stærke fællesskab på arbejdsmarkedet er en livsnerve for folk.

Men tilbage til fru Pernille Rosenkrantz-Theils spørgsmål: Ja, vi har brug for at få fjernet nogle af de ulighedsfaktorer. Den store gruppe, der er blandt pensionister, som føler sig isolerede, fordi de ikke har noget menneskeligt netværk, blandt de førtidspensionister, som føler, at de er sat fuldstændig udenfor, at der ikke er nogen, der gider have noget med dem at gøre, blandt de mange unge, der ikke har nogen praktikplads, blandt masser af de arbejdsløse, der i øjeblikket hænger fast i langtidsarbejdsløsheden, skal være vores fokusfelt.

Jeg vil sige til de øvrige partier i oppositionen: Her bør vi i fællesskab lægge det maksimale pres på denne regering for at få en anden kurs i Danmark.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg sådan set tror, at en af grundene til, at Socialde-